

T-100. – KÜLÖNÖS IDŐK– „G” – FELKÉSZÜLÉS – HÉ-17.

Felkészülés, hogy tisztában legyünk vele, hol tartunk, mivel is kell szembenéznünk a közeljövőben és a mában

„...Levetették a nagy sárkányt, az ősi kígyót, aki maga az ördög, a sátán, aki tévútra vezeti az egész világot.

A földre vetették, s vele együtt letaszították angyalait is...” (Jel.12,9.)

A „KÜLÖNÖS IDŐK – FELKÉSZÜLÉS” című írások a teljesség igénye nélkül készülnek. Céljuk, hogy egy-egy kiragadott és aktuális területen keresztül bemutassák, hogy az Istennel szembeálló, immár „földre vetett” alattomos sátáni működés hogyan nyilvánul meg emberi világunkban, bizonyos esetekben milyen fajta hozzáállást vált ki belőlünk, emberekből, amelyekből az Istennel szembekerülés bűnei származhatnak.

A kérdés mindig az, hogy mi hogyan viszonyulunk a történetekhez, vagy az éppen megnyilvánuló eszmékhez. Az ördögi sugallat által szembe megyünk a Teremtés Urával, vagy Isten Kezét megragadva élünk az Evangélium szerint? --- Ilyenformán az itt felmerülő kérdések túlmutatnak az általános lelkiismeretvizsgálaton... A szomszédunkban kirobbant háború fenyegető közelsége olykor átírja az ember terveit. ... Ugyanakkor ez az állapot még mélyebben veti fel az ember lelkiismereti kérdéseit. ...

Folytatva az érintett területeket, melyeket érdemes átgondolni: I. Isten jelzései a természet által; II. Istennel való kapcsolatunk; III. Istenhitünk; IV. Hitvédelem; V. Hazaszeretet; VI. Családpolitika és a különböző elméletek; VII. Életvédelem; VIII. Teljes (testi, lelki, szellemi) egészségünk; IX. **Erkölcsei értékeink; X. A hatalomhoz való viszonyunk; XI. Indulatok és fegyelmezettség; XII. Hála és megbecsülés kérdése**

Az itt megjelölt gondolatsoportokat éppen úgy, mint azt az előzőekben, most is együtt fogjuk vizsgálni, mégpedig az előzőekben nagyjából kitérő pontokból kiindulva. **Erkölcsei értékeinket Isten határozta meg, lelkünkbe írta, megértéséről azonban elmondhatjuk, hogy az emberiséggel együtt fejlődött.** Az ószövetségi embernek adott Tízparancsolatot az Úr Jézus Tanítása, földi élete, „életmintája” pontosabbá tette. Kétezer év óta pedig misztikusok sokaságán keresztül mutatta meg az Úr, hogy egy-egy konkrét kérdésben mi is lehet a tisztább, Istenhez közelebb álló nézőpont, mi lenne az üdvörtörténeti szempontból kedvezőbb megoldás. Ez volt, és ez ma is az ember számára Isten által szeretettel adott „szellemi nevelés” útja, ami napjainkra a sötét szellemi oldal folyamatos kísértése, gáncsokodása, ravasz beleszólása alapján egyre nehezebbé vált... **Legerőteljesebben az olykor elszabadult emberi indulatokban, egyes megnevezhető emberi tulajdonságokban, a fegyelem hiányában, és a hatalomhoz és pénzhez való viszonyunkban mutatkozik meg.**

A Tanításokban Jézus az igazságot tárja elénk: **A Jelenések Könyvében a Végidőkre megmutatkozó szellemi harc, Szent Mihály harca úgy felerősödik itt a Földön a sátán hatalmaskodó, Istennel szemben álló törekvésében, hogy Szűzanya érettünk való könyörgése kevés lesz, ha mi nem állunk Mellé, nem fogunk össze Jézussal, és az Ő Isteni Vezetését kérve nem teljesítjük az Égi kéréseket!**

Mára már erőteljes valósággá vált az Istent elhagyó, az életéből Teremtőjét kiiktató, de a csillogó lehetőségek özöne közt ide-oda kapkodó, hajszolt, majd *önmagát pusztulásra ítéelő ember.* Ez egy mélyen szomorú korpék, a kor „társadalmi agóniája”. Ebben élünk társadalmi szinten, sőt a világ össztársadalmi szintjén is ezt tapasztaljuk.

Az Úr még időben figyelmeztetett, és leírta szavaival a lelki folyamatot, amiben élünk:

„Egyesek úgy viselkednek és úgy fognak viselkedni, mintha értelmesebbek, okosabbak és jobbak lennének másoknál. Majd pedig ítélik meg mások fölött. Aztán jön a következő szakasz: gúnyolni fogják azokat, akik valódi egységben vannak Velem, kijelentvén nekik, hogy ők hibásak, bajkeverők, nem tökéletesek. Később pedig igazságtalan lelkületükkel gyűlöletükben vagy félelmekben rágalmat keltenek mindazok ellen, akik hűek maradnak Hozzám.”

Ha jobban belegondolunk e szavakba: először a büszke okosság, a „te nem tudsz semmit, én jobban tudom” lenézése, majd kioktatás és ítélkezés következik, amit a gúnyolódás és a felbőszült, hazug rágalmazás követ, ami lehet olyan súlyos is, hogy szinte elvakult gyűlölet mutatkozik meg általa. Ez utóbbi már elvezethet a gyilkossáig, tömeges szinten pedig a háborúig. A világpolitikánkban ez jól nyomonkövethető. Ezek után a felkorbácsolt indulatok „bűnbakot” keresnek, sokszor a keresztények ellen fordulnak, és máris ott vagyunk a keresztényüldözésnél, melynek nyomai mai életünkben már az európai országokban is olykor erőteljesen fedezhetők fel.

Ez a folyamat nem önmagától alakul így ki, hanem az erkölcsi értékek fokozatos és egyre erősödő felrúgása, amely a büszkeséget, gőgöt, hatalomvágyat, pénzimádatot követő rossz szabad akarati döntések következménye.

Amikor Isten – Ki minden jóval, egészséggel, szép, okos gyermekekkel, az ő felnevelésükhöz szükséges anyagiakkal ellátott – **nem lesz fontos az ember életében, akkor a „sötétség szelleme” fokozatosan átveszi a terepet, az ember érzéseit és elméjét.** Amikor a szép hagyományok, melyeket őseink megtermeltek, nem érdekesek többé, csak az, hogy mennyi hasznót hajt, mennyi pénzt lehet belőle kicsikarni? Amikor a szülők és nagyszülők megélt bölcsessége már nem érdekes, és az illető szenved, mert belelép ugyanabba a pocsolyába, amibe már nem kellene, hiszen elődei már kikínálták magukat belőle, akkor már nagy baj van.

De az igazi lélek-baj ott van, amikor a szeretetre és szeretettel teremtett ember lemond a szívééről, és csak ösztönei által akar élni, sőt „okosságánál fogva” jogokat is kreál hozzá. Jogot formál az élet kioltására (abortusz), önbíráskodással a gyilkosságra, a természet törvényeinek megváltoztatására (nemek megváltoztatására). A legrosszabb azonban az, ha istent-játszva az öröklődés folyamatába is beleszól (génmanipuláció által), mintegy „új embert alkotva” ezzel. Ez utóbbi folyamat már régen elkezdődött a növények génmódosításával, mely eleinte *jónak tűnt, hasznosnak tűnt...* - Pontosan olyan hasznosnak tűnt, mint az „alma”, amiről azt ígérte valaki, hogy „**olyanok lesztek, mint az Isten!**”...

Bőven lehetne folytatni...

Itt kell feltenni az élet „nagy” és mély kérdéseit, vagy inkább továbbgondolandó kérdéscsoportjait...

- Alapkérdés minden esetben: elfogadó, kedves, józan, megbocsátó vagy ítélkező, gyűlölködő hozzáállással él valaki?

- **Milyen az Istennel való kapcsolatom?** Ha egy jó és tiszta képről szembe néz velem az Úr, bele merek-e nézni a Szemébe? Őszintén el tudom-e mondani azt, ami a szívemben van, örömeimet, bánatomat, fájdalmaimat? Kérem-e a segítségét, vagy félek Tőle és elbujdosok, mint Ádám és Éva tették? Esetleg inkább elfordulok, és azt mondom, majd én „megoldom”?! ... Mennyi bennem a büszkeség, a gőg, és mennyi az elfogadás, és főleg az engedelmesség?...

- **Milyen az Isten felé mutatott hűségem?** Döntéshelyzetben melyik viselkedési módot szoktam általában választani? Olyat, ami Felé visz, vagy mást? Szavaimmal (káromkodással), tetteimmel bántom-e Őt?... Szolgálom-e, vagy olykor meghunyászkodva elárulom Őt? Külső hatalomra fogom a meghunyászkodást, vagy lelkemből fakad a gyávaság?

- **Milyen az élethez való viszonyom?** Védelmezem-e növényben, állatban, embertársaimban? Az Irgalom jegyében gondolkodom róla, felemelem szavam a durvaságok láttán, vagy közömbösen félrenézek, esetleg másokra tolva minden felelősséget ítélkezőn szoktam szólni, viselkedni? ...

- **Mi a véleményem az abortuszról, a lombik-programról, a gyermekek testi-lelki szenvedtetéséről, az eutanáziáról?** ... - Külön-külön mind nagyon komoly kérdéseket vet fel, mert a válaszokban benne van Istenhez és az Általa adott élethez való viszonyunk, egész lelkünk irányultsága!...

- **Hogy állok az emberi kapcsolatokkal?** A közeli, rokon kapcsolataim mit mutatnak? Elfogadást, ítélkezést, közömbösséget? S ha valami nem jó, akarok-e, próbálom-e, igyekszem-e rajta változtatni? Hol vannak a hiányosságaim?...

- **Milyen a szüleimhez, gyermekeimhez, házastársamhoz való viszonyom?** Együttérző, szerető, figyelmes, gondoskodó? Vagy éppen az ellenkezője? Hanyag, oda sem figyelő, különálló, köszönet nélkül elváró, kioktató, basáskodó, kihasználó, stb...? – És mindegyikükkel való kapcsolat külön-külön megvizsgálandó...

- **Hogy állok a gyermekneveléshez?** Felelősséggel? Vagy csak megyek a magam útján, és hagyom, hogy felnőjön magától, mint a gomba, nem törődve azzal, hogy milyen hatások, benyomások érik a gyerek / a kamasz lelkét-szellemét?

- **Istennek nevelem-e**, vagy tiltom Tőle, esetleg üres közömbösséggel vagyok feléjük? Kihez fordulok, mit csinálok, ha baj van? Mellettük állok-e? És ismételten: Kihez fordulok, mit csinálok, ha baj van?...

Mert itt vannak a legnagyobb gondok!

+ **Milyen apamintát** mutatok férfiként, és milyen **anyamintát** nőként? Tisztában vagyok-e azzal, hogy apaként Istent, anyaként a Szűzanyát mutatom be a kis „angyallényeknek”? (3 éves korukig a „minták” alapjait megkapják!)...

Isten elgondolása szerint történnek ezek a dolgok? Vagy az eszembe sem jut, hogy Ő mit szeretne látni tőlem, akit „teremtőtársként” kezel gyermekem születésénél?... („Ti adjátok a testet, Én adom a lelket-szellemet!”)...

+ **Milyen mulasztásaim vannak ezen a területen?** Mit kezdek a gyermekemmel vagy a rám bízottakkal szembeni mulasztásaimmal? – Mert mindenkinek tisztában kell lennie azzal, hogy viselkedésével megalapozza / befolyásolja a gyermekei és a rá bízottak életét... de hogyan? ...

- **Hogyan gondoskodom a testemről?** Túlhangsúlyozottan, elsősorban az számít evésben, sportban, öltözködésben, vagy egyszerűen, az egészség megtartására figyelve élek, esetleg elhanyagolom azt vagy kizsákmányolom? Vigyázok-e és hogyan az Isten-teremtette „lélek templomára”? Egyáltalán: Tud-e a testem a Lélek temploma lenni?...

- És ugyanígy: **Hogy állok a lelki és a szellemi egészséggel?** Odafigyelek-e ezen a területen önmagamra, hogy a fejlődés ott is biztosított legyen, és ne menjen el a pénzhajhászás, szeretetlenség, közömbösség felé?...

- **Igazságos és becsületes vagyok-e** minden tekintetben, az élet minden területén, vagy legalább törekszem erre? Mit jelent a hétköznapiakban a mondat: „**Add meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené?**” – követem-e ezt az elvet?

- **Hogy állok jómagam a „hazaszeretettel”?** Egyáltalán: Jelent-e valamit is ez a fogalom? (Mert a mai közélet egyes személyiségei számára mintha nem is létezne ez a szó...) Konkrétan: **Hazafi vagyok, vagy sem?** ...

- **Képes vagyok-e a hazámért áldozatokra, lemondásokra**, ha kell bizonyos erőfeszítésekre, vagy csak az éppen aktuális politikai hatalomban való részvétel érdekesebb és a vele járó pénz? ...

- **Megbecsülöm-e a munkám, a tehetségem**, amit a feladatom ellátására Istentől kaptam, és szolgálom-e vele Istent és a hazám? Mire és hogyan nevelem ezen a területen magam (önnevelés) és a gyermekeim? Istent dicsőíti-e a munkám „gyümölcse”, vagy jómagam dicsőségét keresem?...

- **Mit kezdek a pénzzel, amit a munkámért kapok?** Tudok-e segíteni, beosztani, mások megsegítéséért lemondani? (Az Árpád-házi királyok és családtagjaik 300 éven keresztül mutatták a mintát!) – És ezen a területen mire nevelem a gyermekemet, a környezetemet? Tudok-e, akarok-e az Úr Jézus és az apostolok mintájára helyesen szolgálni?... Szolgálom-e a hazám, vagy adott helyzetben hazaárulóként működök?...

- **Milyen a hatalomhoz való viszonyom?** Az Úr az életem vezetője, vagy az uralkodási vágy? Saját vágyaim és/vagy a pénz határozza meg az életem, a szavaim és a tetteim? ... Vannak-e bálványaim? (Pénz, filozófiák, munka, foglalkozás, bizonyos emberek, stb.?)

Milyen „gyümölcs” vannak a kapott adományoknak az életemben? Kamatoztattam-e őket?...

Egyszer egy fiatal ember mesélte: azt álmodta, hogy meghal, és az Úr előtt áll. Jézus megkérdezi tőle, hogy mit kezdett az egyébként szép, nagy tehetségével? Erre kinyújtotta a kezét, amiben addig szorongatott valamit, és kinyitotta: egy borsószem volt benne! – Olyan ijedtség fogta el, hogy megnyílt alatta a padló, és ő zuhanni kezdett...

Valójában leesett az ágyról, és így a zuhanás nem ért véget, felébredt...

Talán érdemes lenne időben megnézni a „gyümölcsseinket”! Amikor még van idő a változtatásra, vagy bocsánatkérésre! **Előbb, mint ahogy az Úr akarna elszámoltatni arról, hogy „teremtettem-e szépséget a földön, vagy sutba dobtam Isten Kegyelmi ajándékait, életet megtartó adottságait?”**

Szent Fausztina, aki teljesen Istennek szentelte életét, nem osztotta meg magát a világ dolgai között, egy helyen a következőt írja: **„Egy alkalommal Isten ítélőszéke előtt kellett megjelennem. Az Úr előtt álltam szemtől szemben. Jézus olyan volt, mint szenvedése idején. Egy idő múlva eltűntek róla sebei, csak a kéz-, láb- és oldalsebe maradt meg. Mindjárt megláttam lelkiállapotomat úgy, ahogyan azt Isten látja. Egészen világosan felismertem mindazt, ami nem tetszik Istennek. Nem tudtam, hogy ezekről a legapróbb árnyakról is el kell számolnunk Isten előtt. --- Micsoda pillanat! Ki írhatja ezt le? – A háromszor Szent előtt állni!”** – (N.36.) – Talán nem kellene megvárni ezt a pillanatot, amikor nem álomban, nem elragadott lélekkel éli át valaki...

Jobb tehát most megtartani egy valódi, mély lelkiismeretvizsgálatot...

Kérni kell Szent Órangyalunkat, védőszentjeinket, kérni kell a Szűzanyát, és főleg az Úr Jézust, segítsen. Mutasson rá mindazokra a helyekre, foltokra a lelkünkben, ahol van még tisztázandó feladatunk. Ez egyébként egy élet végéig tartó „kertészkedést” jelent a lelkünk kertjében, másrészt tudni, érezni, elfogadni és megköszönni kell Isten Irgalmát, amiért igyekezetünket látva talán el is enged valamennyi adósságot...

Éppen ezért, most meg kell hallani az Úr Jézus több misztikus által elmondott szavait:

„Oly sokan nem hallgatnak Hangomra, mert nem ismernek. Mások pedig állítják, hogy ők hívők, és ezáltal ismernek Engem, de csupán hiányos emberi értelmezésük által vannak meggyőződve arról, hogy Megváltójuk vagyok, s hogy ez mit jelent. Kereszthalálom Ajándéka azt jelentette, hogy Én megszakítottam a természetellenes köteléket az ember és a Sátán között. A Pokol útjáról fordítottam vissza őket, amellyel Isten minden gyermekének szembe kell néznie, ha nem fognak bűneikért bocsánatot kérni. Kereszthalálommal lehetővé tettem az ember számára, hogy a bűnbánat által keresse és elnyerhesse az üdvösséget...”

Isten nem ijesztget, csupán választási lehetőséget ad: felfedi, hogy mi a helyes, mi a jó, s mi az, ami bántja Őt, vagy egyenesen árusítás, hátat fordítás, Kegyelmeinek semmibe vétele, mi az, ami eltávolít az örömmel élhető Jótól. Felhívja a figyelmet, hogy minden döntésünknek van következménye. Isten nem akarja a betegséget, de mi megbetegíthetjük magunkat, fájdalmas Neki a szeretetlenség, de attól még dönthet valaki a gyűlölködés mellett: Isten szabad akaratot, szabad döntési lehetőséget adott... Életünk nagy kérdése, hogy mit kezdünk szabad elhatározásainkkal?

És mi van akkor, ha gyengeségünkben, értetlenségünkben megcsúszunk vagy „gödörbe” esünk?

Elfogadjuk-e a szeretetből, irgalomból felénk nyújtott Isten-kezet?

Vagy leülünk a gödör aljára, és még a földet is magunkra húzzuk, hogy ne is látszódjunk? ...

A lelkierő nem az erőfitogtatásban, nem a dicsekvésben, hanem a csendes alázatban, bocsánatkérésben, az Istennek való engedelmisségben, Szeretetének elfogadásában van.

Köszönjük Istenünk, hogy figyelmeztetsz, hogy emlékeztetsz arra, hogy kik is vagyunk valójában. Köszönjük, hogy megmentettél, és továbbra is meg akarsz menteni. Köszönjük, hogy megadod a lehetőséget, hogy lélekruhánkat tisztára, és egyre tisztábbra moshassuk, hogy megbocsátást kérhetünk hibáinkra, tévedéseinkre és bűneinkre. Köszönjük Urunk, hogy menthetjük lelkeinket, s azok lelkét, akiket ránk bízta! ... Köszönjük, hogy ha belátjuk bűneinket, mulasztásainkat, tévedéseinket, és Hozzád fordulunk, Irgalmas Szíveddel visszafogadsz gyermekeiddé... Légy áldott, Istenünk!

Emlékezzünk: A boldogságot csak az bírja el, aki elosztja. A Fény csak abban válik áldássá, aki másnak is ad belőle. Most, amikor elküldtek, az útra bocsátó Hatalom így szól:

Rád bízok minden embert külön, kivétel nélkül mindenkit. Segíts, adj enni, adj ruhát, mindenre vigyázz úgy, mint magadra, és ne hagyd a sötétben elmerülni! Amit szerzel, amit elérsz, amit tudsz, amit átélsz, osszad meg! Az egész világ a tiéd. Szabad vagy a kövektől az éterig. Ismerd meg, hódítsd meg, senki nem tiltja, de jaj neked, ha magadnak tartod!

Elbocsátalak téged is, mint mindenkit, felelős vagy minden emberért, aki veled él, s el kell számolnod minden fillérrel, amit magadra költesz, minden örömmel, amit magadba zártál, és minden boldog pillanattal, amit magadnak tartottál meg. Most eredj és élj, mert a világ a tiéd!

Hamvas Béla

Ezzel a „Felkészülés” első lépcsőfokát, a lelkiismeretvizsgálatot elhagyjuk. Jobb lett volna előbb, még a Nagyböjt időszakában megtenni mindezt, de talán a Szentlélek eljövetele, Pünkösöd előtt sem késő... Mentségemre szolgáljon, hogy nem lustaságból történt a késlekedés... Fontos, hogy komolyan vegyük, kibővítsük lelkünk igénye szerint...

2022.04.30.

www.marianus.eoldal.hu

Szeretettel: M.G.Mária